కాంతికిరణం

గంటి వెంకటరమణ

పందిరి మంచం తెల్లని మల్లెపూలను కప్పుకుంది. పెంటువావన గది నిండా ఘుప్పుమంటోంది. అగర వత్తుల పొగతో, అత్తరూ, పూవుల పరిమళాలతో దేదీప్యమానంగా వెలిగే దీపాలతో దేవేంద్ర భవనంలా వుంది నవ వధువు శ్యామలకోసం అలంకరించిన గది. రాజారవు మంచానికి వెనక్కు వాలి మెత్తని పరుపుమీద మృదువుగా కాలితో తాళం వేస్తూ సన్నని రాగాలాపనలో గీతాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నాడు. అతనికి యిది రెండో రాత్రి జీవితంలో. అయినా ఎటువంటి పులకింపూ కలగడం లేదు రాగానికీ, మనసుకీ యెక్కడా పొత్తు కుదరడం లేదు. వుత్తర దక్షిణ ధ్రువాల్లా రెండూ చెరో దారినా లేపరేపి కొట్టుకుంటున్నాయి. నూనె దీపాలే అయినా అతని ప్రాణానికి కంచు కాగడాల్లా కళ్లల్లో దూరి భగ్గుమనిపిస్తున్నాయి. పక్కనే చిన్న మ్యాటల్ మీద రకరకాల తినుబండారాలూ, పానీయాలూ అమర్చి తనకువున్న రాజసానికి యెటువంటి ఆనందమూ కలిగించడం లేదు యీ రెండో అత్తవారు. తినవంటే కాగి చల్లారిన పాలు. కానీ............ కానీ శ్యామల పొంగే యవ్వనంలో తన జీవిత ప్రాంగణంలో అడుగుపెడుతోంది. తనకు యిప్పుడు........ యిప్పుడు పెళ్ళియేమిటి? యిది తనకు పుట్టిన బుద్ధేనా? కాదు...... తన చుట్టూ తనని ప్రతి ఘడియా పరికిస్తున్న యీ సంఘానిది యీ ప్రోద్బలం. 'అందాకు యిరవై ఏండ్ల ఆడపిల్ల గొంతు కోస్తావా?' చిత్రంగా పరిహాసం పుట్టించింది మనసు. సిగ్గుతో చితికిపోలేదు రాజారావు. ఛాతీమీద చేయి వేసుకుని తలెత్తుకుని సనసారా నవ్వుకున్నాడు.

కోరికలు కోటలు దాటుతూంటే ఆ కోటలను చేరుకోలేక అన్యాయం అయిపోతున్న ఆడపిల్లల్ని ఎంతమందిని ఎరుగడు తన నలభై సంవత్సరాల జీవితంలో. తన దగ్గరికి పాఠం చెప్పుకోవడానికి ఎంతో మంది పిల్లలు వచ్చేవాళ్ళు. అలాంటి వాళ్ళలో కొందరు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. కొందరు నామరూపాలు లేకుండా మట్టిలో కొట్టుకుపోయారు ఇందుకు......... ఇందుకు కారణం అంతస్థులు కొంత అయితే కట్నాలు మరి కొంత కారణం అయ్యాయి.

ఈసారి రజారావు మనసు కుంగిపోలేదు. 'ఇది త్యాగం కాదు స్వార్థం. పొంగే రక్తంతో తనను తాను అర్పించుకుంటున్న పిల్లమీద నీకు సానుభూతి ఎందుకు వుంటుంది?'

తల అడ్డంగా వదిలించాడు రాజారావు. 'కాదు' నేను అలాంటి వాడిని కాను. నా అన్నపూర్ణని...... నేను పెద్ద సెంటిమెంటలిస్టునే అయినా కానీ కట్నం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను మళ్ళా దీనికి 'ప్రేమ' అని పేరుపెడితే ఒప్పుకోలేను. నేను పెళ్ళి చేసుకున్నాకే ప్రాణం పెట్టాను. అన్నపూర్ణని ఆరేళ్ళు కళ్ళల్లో నింపుకున్నాను. ఆ కళ్ళని భగవంతుడు పొడిచేశాడు, ఆధారంగా చిన్న గుడ్డి దీపాన్ని అంతరాళాల్లో వెలిగించి. రాజారావు కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. పన్నెండేళ్ళ రామం అతని మెదడులో గిరగిరా తిరుగుతున్నాడు. వచ్చీరాని మాటలతో వున్న యేళ్ళకి ఆరేళ్ళు తక్కువగా మానసిక వయసు పెంచుకుని. వాడికోసమే యిన్నేళ్ళూ తను పెళ్లి పేరు తలపెట్టలేదు. వాడి చూపుల్లో, నడకలో ప్రతికదలికలో అన్నపూర్ణ ప్రత్యక్షం కాగానే తను తాత్కాలికంగా కలుగుతున్న 'వివాహం' అనే అభిప్రాయాన్ని పూర్తిగా తుడిచేసుకున్నాడు. పన్నెళ్ళకి వాడు మెంటల్ హాస్పటల్ నించి యింటికి రాగానే ఆలంబన లేని తన జీవితానికి ఓ తోడు కావాలని, ఆ తోడు తన జీవితం పొడుగునా నీడలా వెంటాడినా లేకపోయినా స్త్రీలో సహజ సిద్ధంగా పెరిగే మాతృప్రేమకు తన కొడుకు రామం పెట్టిపుట్టాలని మాత్రమే తను కోరుకున్నాడు. బి.యస్.సి పాసైన శ్యామల కుటుంబానికి భారం అయిపోతే ఆమె తల్లిదండ్రులు తనని అడిగినప్పుడు శ్యామలని కలుసుకున్నాడు.

ఆ రోజు........

'మీవాళ్ళు నీ గురించి పడుతున్న బాధని గ్రహించాను. నీకూ తెలుసు వాళ్ళ అభిప్రాయం. నేను ఒకటి, రెండేళ్ళు తక్కువగా నలభైలో పడేవాడిని. నన్ను చేసుకోవడం నీకు యిష్టమో, కాదో తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత నామీద వుంది. ఇందుకు నువ్వు

అంటావోయ్,' శ్యామలని అతను యెప్పుడూ అలాగే అంటాడు. చాపమీద కూర్చుని గోడకు చేరగిల బడ్డ శ్యామల తల దించుకుని అంది: "మా వాళ్ళకి నేను చేరగల సహాయం అంటూ వుంటే యింతకు మించి మరేమీ కనిపించడం లేదు మాష్టారూ. అక్కయ్యలు ఆరుగురూ ప్రవేశ పెట్టిన యీ రివాజు నాతో అంతం కావాలి. నా చెల్లెళ్ళు పుట్టింట్లో తిండికి కొట్టుకు లాడ కూడదు. మరొక్క మాట. మీరు బాధపడకండి. మా చెల్లెళ్ళు ముగ్గురూ రెండో పెళ్లి వాడిని చేసుకోకూడదని మా నాన్నగారు నన్ను అడుగు తున్నారు. అంటే ఆర్థికంగా 'మీ సహాయం కోరు తున్నాం' అని వేరే చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను. మీ దయా భిక్షలో మమ్మల్ని పునీతం చెయ్యండి!" శ్యామల రెండు చేతులూ రాజారావు కాళ్ళ దగ్గర ఆగిపోయాయి. ఖంగారుగా అన్నాడు: "అదే అయితే చూడు శ్యామలా మీకు అండగా నేను వుంటాను. నాకోసం నువ్వు చేయగల్గేది యేదో వుంటుందని' మాత్రం అనుకున్నాను. కానీ యిలా..........

అతని మాటని పూర్తి చేయ నివ్వలేదు శ్యామల: "క్షమించండి మిమ్మల్ని నొప్పించాను. మేము పేద వాళ్ళం. కానీ మీరు దయతో యిచ్చే ధనాన్ని తీసు కోలేం. మీకు పుణ్యం వుంటుంది. మీ వయసుతో నాకు సంబంధం లేదు నా కళ్ళకి మీరు యువకులకన్నా తీసికట్టుగా కనిపించటం లేదు. నాకు అవకాశాన్ని యివ్వండి. మీ రామానికి తల్లినయ్యేందుకు ప్రయత్నం చేస్తాను. మీ భార్యగా సేవ చేసేందుకు నాకు అనుమతి యివ్వండి."

రాజారావు కళ్ళ మీద చేతులు రెండు అలివాటుగా వచ్చి అతన్ని కుదిపి కుదిపి ఆలోచనల్లోంచి లేపాయి. రాజారావు తృళ్లిపడ్డాడు. అతని వ్యూహాగానం చెదిరి పోయింది. పచ్చసి శరీరంతో మిస మిస లాడే లావణ్యంతో మనసు నిండా నింపుకున్న తెల్ల దనాన్ని చీరతో కప్పిపుచ్చుతూ రెట్టింపు అందాన్ని పుణికి పుచ్చుకుని అతని పాదాల దగ్గర కూర్చుండి పోయింది శ్యామల. రాజారావు లేచి నిలుచుని భార్యను లేవదీసి రెండు చేతుల్లో బంధించి గుండె లకి అదుముకున్నాడు. శ్యామల అతని చెవిలో గుసగుస లాడింది. చదువుకుని, విజ్ఞానన్ని సంపా దించుకున్న శ్యామలకి అలిగాపోయే సిగ్గు బిడియా లంటే నవ్వు వస్తుంది.

"నేను చాలా పెద్దవాడినోయ్. ముసలివాడినని పలుగురూ అంటారు" రాజారావు చమత్కారంగా అన్నాడు.

శ్యామల ముక్కుపుటాలు యెగరేస్తూ నవ్వింది: "పాతికేళ్ళు పైబడ్డ ఆడపిల్లని ఈ రోజుల్లో తనిఖీ చేసి పెళ్లి చేసుకుంటున్నారు చాలా మంది యువకులు. మరి మీరు అలా చేయనందుకు ఆ యువ కుల కన్నా మీకు పెద్ద వయసు ముదిరిపోయిందని అనుకోను" రాజారావు తృప్తిగా కళ్ళు మూసు కున్నాడు. అతని కళ్ళల్లో అన్నపూర్ణ దీపం వెలి గిస్తూ కనిపించింది. ఆ చిరు జ్యోతిలో పక్క పక్కగా శ్యామలా, రామం కనిపిస్తున్నారు. రామం తల శ్యామల ఒళ్లో వుంది. రాజారావు మనసు దూదిపింజలా తేలిపోతోంది. అతని చేతులు బిగుసు కుని అందులో శ్యామల యిమిడిపోయి యే మహ త్తర శక్తీ విడదీయనంత అనురాగంలో మునిగి పోయింది.

* * *

తృళ్ళిపడి లేచాడు రాజారావు. అతని వీపుమీద కమ్చీతో ఎవరో కొడుతున్నారు బలంగా. కళ్ళు నులుముకుని పక్కకి తిరిగాడు. "రామం" తనకీ శ్యామలకీ మధ్యగా యెప్పుడు వచ్చాడో నవ్వుతూ తండ్రి మెడచుట్టూ చేతులు వేసి కాళ్ళని అతని మీద వేసి 'నాన్నా నేను పారిపోయి వచ్చేశాను. ఆ దెయ్యం నన్ను పోనీదే."

రాజారావు నిర్ఘాంత పోయాడు. అత్తగారిని ముద్దుగా 'దెయ్యం' అంటున్న కొడుకును ఏమి అనాలో అర్థం కలేదు. శ్యామల మంచి నిద్రలో వుంది.

'నాన్నా ఆచ్పటల్‌లో రాక్షసుడున్నాడు..." శ్యామల అన్నగారిని యెలా అంటున్నాడు. రాజారావు వ్యూహాగానం చెల్లా చెదరై పోయింది. వాస్తవానికి పరుగిలు పెడుతున్నాడు. 'చూడు బాబూ మనం అక్కడ పడుకుందాం పద'

రామం మాట్లాడలేదు. రాజారావు బుజ్జగిస్తూ అడిగాడు మళ్ళీ. రామం కళ్ళు యెర్రబడిపోయాయి. శ్యామలని చేత్తో కుమ్ముతూ అన్నాడు: 'దీన్ని యీ దయ్యాన్ని పొమ్మను' వాడి కళ్ళకి 'పిన్ని అలా కనిపిస్తోందా? రాజారావు మనసు క్షణం ఆలోచించి రామాన్ని తనిఖీ చేయడంలో లీనం అయిపోయింది. శ్యామల అప్పటికే లేచికూర్చుంది.

రాజారావు తప్పు చేసిన వాడిలా తలదించు కున్నాడు. శ్యామల నవ్వుతూ అతని భుజం మీద చేయి వేసింది. 'మరేం బాధ పడకండి' అని వెళ్ళి చాప పరుచుకుంది. రాజారావు యిక ఆ రాత్రి నిద్ర పోలేదు ఈ రభసకి కారకుడైన రామం ఎప్పుడో నిద్రా దేవత ఒడిలో వాలిపోయాడు.

* * *

రాజారావు తనని తను తిట్టుకోలేని క్షణంలేదు. ఈ వయసులో తను యెంత అన్యాయంగా ప్రవ ర్తించాడు. డబ్బుతో ఆ కుటుంబాన్ని కొనుక్కుంటే దానికి తగిన ప్రతిఫలం ఆదరణ రూపంలో అయినా యివ్వలేక పోతున్నాడు. శ్యామల మనసారా ప్రేమిం చేందుకు అవకాశం యివ్వడం లేదు రామం.

పన్నెండేళ్ళ రామం తండ్రి తపనా, పినతల్లి వేదన అర్థం చేసుకోగల్గితే అతను 'చిల్డ్రన్స్ మెంటల్ హాస్పిటల్' లో వుండవలసిన అవసరం రకపోయేది.

'చూడు బాబూ కొంచెం తలకి మానె రాస్తాను. గాలికి యెలా యెగిరుతున్నదో చూడు మట్టి కొట్టుకుపోయి!' శ్యామల చేతిలో కొబ్బరి నూనె రామం తలకి పూర్తిగా అంటుకోనేలేదు. గోలీ విసిరేయడంతో శ్యామల కణతకి మంచి దెబ్బ తగి లింది. మెట్లమీద నుంచి పరుగున వచ్చాడు రాజా రావు. రామాన్ని దగ్గరికి తీసుకు శ్యామలని చుర చురా చూస్తూ అన్నాడు: 'నీకు బుద్ధిలేదు శ్యామలా వీడు నిన్ను కొట్టినప్పుడు యేం చెయ్యమన్నాను? ఫోన్ చేసి హాస్పటల్ వాన్ పంపమని చెప్పమని చెప్ప లేదూ' శ్యామల నవ్వుకుంది. రామం యెదుట శ్యామలని కసురుకుంటే వాడికి చాలా యిష్టం. పిన్ని నాన్న చేత దెబ్బలు తినడం అతనికి భలే సరదా. అందుకే రాజారావు శ్యామలకి పూర్తిగా విప్పి చెప్పి రామం యెదుట బద్ధ విరోధిలా నటిస్తున్నాడు.

రామం మొహం క్షణంలో రంగులు మారి పోయింది. 'నాన్నా నన్ను ఆచ్పటల్‌కి పంపకు' అంటూనే యేడ్చేశాడు.

సందు చూసుకుని రాజారావు అన్నాడు: 'మరి నేను చెప్పినట్లు వింటావా?'

'ఓ.........' రామం హాస్పటల్‌కి దూరంగా వుండాలని యెప్పుడూ అనుకుంటూనే వుంటాడు.

'పిన్ని పాపం మంచిది బాబూ. కొట్ట కూడదు నిన్ను యెప్పుడైనా తిట్టిందా? నువ్వే యిన్ని సార్లు కొట్టావు. మన పిన్నికదా, నిన్ను యెంత ప్రేమగా చూస్తుందని' రామం వినసట్లు నటించాడు.

'విన్నే బాబూ' రాజారావు రెట్టిస్తూ అడిగాడు.

రామం చూపులు శ్యామల మీదికి వాలాయి. నీడలా వెన్నాడుతూనే వున్నాడు. శ్యామల రాగానే తండ్రి గది తలుపులు మూసుకు పోవడం. అతని ఒడిలో శ్యామల తల ఆన్చి, అతని గుండెల్లో కద లడం అతన్ని నిలువునా ఈర్ష్యలో ముంచెత్తడం ప్రారంభించింది. శ్యామల రాగానే తండ్రి మొహం వికసించడం ఆవిడతో గంటల తరబడి కాలక్షేపం చేయడం తన తాలూకు బొమ్మని యెవరో బల వంతంగా గుంజుకు పోతున్నట్లు బాధపడుతూనే వున్నాడు. ఆ మంటల్లో మిడతలా శ్యామల దగ్ధం అయిపోతోంది. రామం కళ్ళు గర్వంగా మెరిశాయి. శ్యామల చేతిమీద అంగుళం మేర గాటు చూపి నిద్రలో వున్న శ్యామలని తనే....... తనే బ్లేడు పెట్టి గీశాడు. అప్పుడు మాత్రం యేడ్చిందా? నాన్న రాగానే అతనికి చెప్పేస్తుందనుకున్నాడు. తనని తిడితే తండ్రికి ఫిర్యాదు చేద్దాం అనుకున్నాడు. కానీ ఆ రాక్షసి చెప్పలేదు. తన నాన్నని అది..... 'అది రామం ఈ మాటని పైకి అనేశాడు. 'నిన్ను అది నాది అంటుంది' శ్యామలని వేలితో చూపిస్తూ అంటూంటే రాజారావు మాట్లాడలేక పోయాడు. తన కొడుకు మానసికంగా దెబ్బతిన్నాడనీ, మాతృ ప్రేమకు లొంగి పోతాడనీ అనుకున్నాడే గాని యిలా అణువణువునా స్వార్థం పెంచుకుని శ్యామలని 'బూచి'ని చూసినట్లు చూస్తున్నాడని యిప్పటికి గాని గ్రహించలేక పోయాడు.

ఆ రాత్రి మెల్లగ శ్యామలతో అన్నాడు: "వీడు మరీ యింత దారుణంగా ప్రవర్తిస్తాడని అనుకో లేదు శ్యామలా. నిన్నేదో సుఖపెట్టాలనే ధ్యాస లేపోయినా, నీ కున్న సుఖాన్ని నాశనం ఎట్టించి పట్టున్నాను."

శ్యామల తలదించుకుంది: తనకూ మానవత్వం వుంది. ఆ మానవత్వంతోనే ఒక తండ్రికి యిల్లా లిగా, ఒక కొడుక్కి తల్లిగా ఆ యింట్లో అడుగు పెట్టి అతని తాలూకు ఋణ భారాన్ని కొంత తగ్గించుకోవాలని అనుకుంది. తీరా యిక్కడికి వచ్చాక ప్రేమ అనేచోట యింత బానిసత్వం మిగిలి పోయిందనీ, ఆ బానిసత్వానికి కట్టుబడి పోయిన భర్తని తను అర్థం చేసుకుని జాలిపడటం తప్ప మరొకటి చేయలేననీ, పొందలేననీ కూడా గ్రహిం చింది. రామాన్ని తలుచుకుంటే హృదయం భగ్గు మనడం లేదు. తన భర్త మరొకరిని కన్నెత్తి చూస్తే స్త్రీ సహజం అయిన ఆ ఈర్ష్య యెటు వంటిదో గ్రహించగల్గింది. అదే ఈమధ్య రామంలో మరో రూపం దాల్చి పరవళ్ళు త్రొక్కుతోంది

అలా అర్థం చేసుకుంది. తన దురదృష్టమో, అదృష్టమో తేల్చుకోలేని స్థితిలో నిరాశగా నవ్వుకుంది. అన్ని విధాల రామం జీవితంలో గడిచిన ఎనిమిది నెలలలో వారధిలా నిలుచున్నా 'విధి'కి మాత్రం కట్టలేక పోయాడు యినుప గోడల్ని. శ్యామల తల్లి వచ్చింది. రాజారావుకి రెండోసారి జరుగుతున్న సన్నాహాలే కావచ్చు. శ్యామలకి ప్రతీది మొదటిసారి చేసుకే. ఏడో నెలన గాజులు పెట్టించి పూలో్ల ముత్తైదువల్ని పిలిచే యేర్పాటు రాజారావు యింట్లోనే జరిగాయి. పిన్నికి అన్నిరకాల సహా మతులు యెందుకు వస్తున్నాయో అర్థంకాలేదు రామానికి. 'అది' అంటే పిన్ని తల్లి వచ్చి దీన్ని అంటే శ్యామలని సింగారిస్తోందని మాత్రం గ్రహించాడు.

'నీకు తమ్ముడు పుడతాడు. మీ పిన్నికి పుట్టే పిల్లాడిని మాకు యిస్తావా?' పేరంటానికి వచ్చిన ఆవిడ ఎవరో గొప్పగ అంది. ఎంతైనా గొప్పింటి

కాంతికిరణం

బిడ్డ రామాన్ని ఏదోరకంగా పలకరించి ఊరునేరి వేద్దాం అనుకుని.

రామం కళ్ళు చిన్నవి అయిపోయి కనుబొమ్మలు ముడుచుకు పోయాయి. "పిన్నిని కూడా తీసుకోకి...... అదేం వద్దు......" గట్టిగా అరిచి యినకలో ఆడుకుంటూ ఆ మట్టిని చేతుల్నిండా పోసుకున్నాడు. రాజారావు మానసికంగా మరీ కృంగిపోయాడు.

ఆ రాత్రి అదేమాట అన్నాడు రామం గురించి. శ్యామల కంట తడి పెట్టింది: "నన్ను మీరు అపార్థం చేసుకోకండి. చచ్చిపోయిన అక్కయ్య ఆత్మకుశాంతి కావాలంటే వాడు యీ యింట్లోనే మన యిద్దరి మధ్యా వుండక తప్పదు. నా కోసం వాడిని దూరం చేసుకోవడంలో మీరు త్యాగం యేమాత్రం చేయడం లేదు. మీ స్వార్థం కోసం ఒక అమాయకుడిని చిత్రవధ చేస్తున్నారని అనుకుంటున్నాను. కాలం కలిసి రావాలి! యింతకన్నా మీకు నేనేం చెప్పగలను. నేను ఎందుకు బాధ పడుతున్నానంటే......" శ్యామల గొంతులో నీళ్లు గిరగిర లాడాయి. "అక్కయ్య పోయి మిమ్మల్ని యేకాకిని చేసింది. భగవంతుడు మీకు చూపించిన ఈ దారిలో కొంచెం కాంతిసంతం అయిన దీపం వుండి వుంటే మీరు యెంత తృప్తి పొందేవారు? మీరు చేసుకున్న పాపం యేమిటో యిప్పుడే అనుభవించమని యిలా దేవుడు అన్యాయంగా రాతలు రాసి తన పనికిని యెంత విచిత్రంగా చిత్రించుకుంటున్నాడు. మీరు నే మున్నంతవరకూ బాధ పడ నవసరం లేదు." అంది.

రాజారావు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు: న్యాయం, అన్యాయం భార్యా, కొడుకూ యిద్దరి మధ్య త్రాసులా నిలుచుని వెర్రిగా చూస్తున్నాడు.

* * *

బండి యెక్కుతూ ఒంగి నమస్కారం చేసింది శ్యామల భర్త కాళ్లకి. రాజారావు కళ్లతో ప్రేమని పంపిస్తున్నాడు భార్య పరవరాల్లోకి. రామం చిత్రంగా చూస్తున్నాడు యిదంతా.

"మరి వెడుతున్నా" శ్యామల బండి యెక్కింది. రామం దిక్కు మొహం వేశాడు తండ్రి మొహం చూశాక. ఆ రోజు అన్నపూర్ణని యిలాగే పంపాడు. అందుకే అతని కళ్ళు నీళ్ళు నింపుకున్నాయి. 'మీరు బెంగపెట్టుకోకండి. దేవుడు లేదని నేను అనను. వాడికి దగ్గరగా నేను మీకు దూరం అయివుండ లేను. వాడు వో దారికి వస్తే తప్పకుండా వుత్తరం రాయండి. నేను మీ దగ్గరికి వస్తాను. కాని పక్షంలో మీరు పంపే డబ్బుతో మీ కోసం యెదురుచూస్తూ వుంటాను.' శ్యామల బుగ్గలమీద నీళ్ళు నిలిచాయి.

"అంటే...... అంటే యింక రావా శ్యామూ" రాజారావు గొంతు పెగల్చుకుంటూ అన్నాడు. శ్యామల మౌనంగా బండిలో కూర్చుంది. తరీరంతో కొన్ని రామం తాలూకు గుర్తులూ, రాజారావు తాలూకు ప్రతిబింబం కదులుతూంటే అయోమయంలో రామం రూపానికి బదులుకుని మౌనంగా వుండడంతో తన అర్థాన్ని భర్తకి చూపించలేకపోయిన చీరతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ తన జీవితం శుభం కావాలనే కోరుకుంది. రాజారావు కళ్ళు ధారాపాతంగా వర్షిస్తున్నాయి.

రామం చిత్రంగా చూస్తున్నాడు. తన నాన్న, యింత పెద్ద నాన్న. దాని కోసం...... ఏమో ఎందుకో ఏడుస్తున్నాడు. ఈ మాట భరించలేక పోతోంది వాడి మనసు. ఖంగారులో గట్టిగా అరుస్తున్నాడు.

"పిన్ని మళ్ళీ త్వరగా రావాలి...... నాన్నా పిన్నిని అమ్మనండి." అంటూ. శ్యామల పిప్పు మీద కరిచి వచ్చింది. అవును తనకి మంచి రోజులు వున్నాయి ముందు. రాజారావు కళ్ళు ఆనందంగా శ్యామల వైపు పరుగులు తీస్తూంటే చేతులు ప్రేమగా రామంవైపు మళ్ళాయి ●

ఉగాది పండుగకు నవీనమైన పట్టు చీరలు

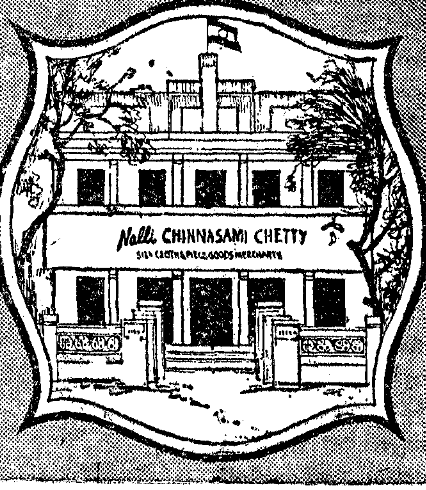

వివాహాది శుభ కార్యములకు, పండుగ పర్వ దినములకు

★ కాంచీపురం ★ బెనారస్ ★ ధర్మవరం

పట్టు చీరలు మరియు చోలీ పీసులు మావద్ద సరసమైన ధరలకు లభించును

దక్షిణ ఇండియాలో సరిక్రొత్త డిజైనులకు పేరు పొందిన

నల్లి చిన్నస్వామి చెట్టి

పనగల్ పార్కు ఎదురుగ

టి. నగర్ ఫోన్ 444115 & 44411 మద్రాసు-17